

[Aksel Larsen.]

jeg kunne ikke anbefale momsens, men jeg kunne anbefale at stemme for lovforslaget om indførelse af en meroms; jeg kan det, fordi det er et led i en så omfattende for befolkningen og for landet gavnlige skattereform, som ikke alene ved sin gennemførelse vil medføre en socialt mere rimelig byrdefordeling, vil genskabe den virkelige progression i det danske skattesystem, men også fordi den vil have gunstige virkninger for hele landets økonomi og kunne medvirke til at bremse den inflatoriske udvikling. Jeg ser her ikke bort fra, at det naturligvis er forståeligt, hvis mange handlende i denne situation bittert beklager, at de skal administrere meromsen fra den 1. juli — jeg tror ganske vist ikke, det bliver nogen stor arbejdsbyrde, det bliver ikke så vanskeligt for dem — men meromssystemet giver i sig selv en oversigt over de erhvervsdrivendes omsætning og derfor en større mulighed for skattevesenet for at kontrollere erhvervsvirksomhedernes fortjenester, og det kan naturligvis spille en rolle. Det er menneskeligt, hvis folk ikke er tilfredse med dette, men set fra et samfundssynspunkt eller fra hele befolkningens synspunkt er der det gode ved meromsen, at den hjælper os til at få et mere effektivt, et mere rimeligt, et mere retfærdigt indkomstskattesystem. Jeg anbefaler lovforslaget til vedtagelse.

Hilmar Baunsgaard: Det radikale venstre kan ikke anbefale at stemme for lovforslaget her ved tredje behandling. Jeg må i anledning af den argumentation, det ærede medlem hr. Aksel Larsen anvendte, gøre opmærksom på, at det, han og flertallet kalder en skattereform, og det, han er så glad for, det kunne man have fået uden denne merværdiafgift; man kunne have fået de skattelettelser også for mellemindtægterne, som vi ikke får med det, det ærede medlem hr. Aksel Larsen kaldte en skattereform. Vi får desværre ingen reform, der ledsager merværdiafgiften. Vi får en række ændringer, hvoraf nogle kan siges at være af fordelagtig karakter, andre ikke.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen sagde, at han var ked af, hvis han var kommet til at træde nogen over tærerne ved at kalde dette et systemskifte. Jeg er ikke vidende om, at der er nogen, der føler så-

dan, fordi det ærede medlem har sagt sådan. Men jeg vil da gerne til trøst for det ærede medlem hr. Aksel Larsen sige, at jeg kan godt forstå, han kalder det et systemskifte, for når man tænker tilbage på det ærede medlems parlamentariske historie, tilbage igennem 1930'erne, og når man tænker på den holdning, han har indtaget helt frem til sidste valg, ja men så er det jo et systemskifte. Det er første gang det ærede medlem i hele sit lange parlamentariske liv kommer til at tage medansvar på et økonomisk område, og det må da kaldes et systemskifte. Og tager man i erindring, hvad socialdemokratiet og den højtærede statsminister tidligere har sagt om hr. Aksel Larsen og hans parti, dets form og dets taktik, ja men så er det et systemskifte. Det være hermed sagt til trøst for det ærede medlem hr. Aksel Larsen.

Det ærede medlem sagde også, at vi måtte gerne blive ved at snakke om de 49 pct. af befolkningen, og så ville det ærede medlem ligesom sige: ja men de vælger, der manglede i, at man nåede 50 pct., det kunne da godt være, at de var mere enige med socialistisk folkeparti og socialdemokratiet — og så kom det ærede medlem hr. Aksel Larsen til at nævne retsforbundet. Ja, det er rigtigt, at det ærede medlem hr. Aksel Larsen og hans parti og retsforbundet havde det tilfælles før valget, at de gik imod merværdiafgiften; men jeg er da ikke sikker på, at det ærede medlem sådan uden videre skal tage til indtægt retsforbundet i den samme svingning, som han har foretaget, så jeg vil alligevel advare imod det regnestykke.

Og må jeg så for den historiske sandheds skyld sige, at når det ærede medlem hr. Aksel Larsen vil citere det radikale venstres landsmøde, så skulle han læse vor landsmøderesolution én gang til. Så vil han vide, at en række af de ting, han kom til — jeg tror ved en tilfældighed — at hæfte også på det radikale venstre, det ville han igennem et nyt studium af det radikale landsmødes udtalelser kunne se var uberettiget. Det radikale venstre gik sidste forår ikke på noget tidspunkt ind på tanken om en fastlåsen af statsudgifterne. Vi vendte os imod det. Vi gik ikke ind for at binde regeringen til, at den ikke måtte agitere eller arbejde for kildeskat, vi gik imod denne politiske binding. Det ærede medlem vil heller ikke kunne finde nogen ubetinget tilslutning til kilde-